

Ein ferðamynd

»Eg havi ikki kent meg so ríka áður. Tað var, sum átti eg allan heimin, og heimurin átti meg.

Úr Suðurafrika, Puerto Rico, Suðuramerika, Svøríki, Føroyum savnaðust vit kring eitt bál á eini lítli oyggj í Miðjarðarhavinum.

Anna Mortensen av Tvøroyri vann kappingina hjá LFU-Ferðum um bestu ferðafrá-søgnina. Hon vann eitt Inter Rail kort, so aftur í summar fer hon upp í »syngjandi og droymandi ferðalagið«, sum brúkar ferðafrælsið á jarnbreytum í Europa.

Fimm frásagnir vóru við í kappingini.

Ferðahugur, kenslurnar eins og brúandi fossur gjøgnum limir minar. Oyggjarnar gerast alt ov tringar, rúma ikki ferðandi hugsjónum mínum. Litli frælsi fuglurin í mær ger vart við seg, leingist eftir sínum frælsi, vil bert sleppa at flugva burtur við mær yvir heimsins landamærk, og eg eri til reiðar at ferðast við honum ...

Viðferið gerst ikki annað enn ovurstóra tráanin eftir at njóta heimin, dreyamar og vónir, vónir um at hitta menniskju úr øllum heimshornum, fevna alt tað loyndarfulla, ið liggur og bíðar eftir mær.

Ja, túsund og aftur túsund onnur hava somu tráan sum eg, og vit stevna framá við somu hugsjónum, dreymam og ynskjum. Júst hetta gevur okkum eina kenslu av, at vit kenna hvønn annan og vilja njóta hvør av øðrum. — Hesin eyðkendi ferðandi flokkur, eins og flytifuglar, ið ikki hava nakra ávísar stevnuskra, men sum bert vilja liva og njóta tað frælsið at fjakka kring í heiminum og reiða sær bál landanna millum ...

Á skinnarum ferðast vit í hesi vøkru náttúru, eins og ferðast vit inn í eitt óendaliga stórt listaverk, sum elta vit dreymin inn í hugaheimin — hetta er veruleikin, veruleikin í hesum stúgvandi fulla toki, ið rúmar einum syngjandi og droymandi ferðalagi.

Fyri framman liggur landið og bíðar eftir okkum. Landslagið eins og ein skurðmynd, vinmarkir, sermerkt og lokið — Frakland, París, Triumfbogin glitrandi í sólini — portrið til dyra og mótakenda byin. Menniskju strúkandi framvið, av varum teirra vakurt ljóðandi orðini — málið og framferðin sermerkir tey. Og longur suður, at njóta býir, fjøll, strendur og Aftur á skinnarum yvir landamark, inn í nýggja sjónarringin. Hvat bíðar okkum har? Landið undir sólini, landið, sum gjøgnum fleiri hundráð ár var miðdepin, har listarfólk leitaðu sær í útlegd — la bella Italia, við pizza og spaggetti ... Ja, vit kendu okkum sum listarfólk, sum gjørdist náttúran ein verðandi mynd í hugarum — fór eg at uppliva nakað vakrari?

Jú, tá vit lögdu ferðina út á havið, í fleiri timar hav so langt eygað rakk, og einaferð hómaðist oyggjaflokkurin — oyggjaparadisið ... Korfu. Her tustu allir ryggsekkirnir í land, sum var hetta bletturin, vit øll høvdu leitað eftir. Oyggin lá her, sum ein glitrandi steinur í sólini. Ongir skinnarar at ferðast á, vit fóru fjakkandi, hesin stóri flokkur ... Sölin og hitin, ryggsekkir, ið kendust sum fjall á herðunum, tjald, grýta og sovoposi, berir fótur, skursl og steinar, sveittaperlurnar, sum flogkykt eftir øllum kroppinum, pjøkarnir fullu av og tosið doyði burtur í hitanum.

Byurin, goturnar friðarligar, menniskju ótu fram við húsarveggjunum, prátaðu, royktu, ótu og drukku, gomul og rúkkut, smilandi og blíð. Gamlir og skirvisligir bussar, yvirfólkaðir, eydnaðist tey einaferð at kroysta teg innum í ein teirra og leiðin gekk til »Pelekas-beche«. Við útjaðaran og á hægsta kletti á oynni lá byggin, lítill og hugnalig, luftin rein og lætt, ja, eg hugsi, at hetta man vera reinasti blettur í heiminum. Konurnar komu rennandi »Do you want a room?«, »Do you want a room?«, tóku viðferið av herðum okkara og leiddu okkum inn í hús teirra, prátaðu og prátaðu — ja, eg vildi vitað, hvat tað prátaðu um.

Úti á náttúruni livdu vit, fylgdu leiðini oman eftir hesum bratta kletti og niðri við sjóvarmálan, UHA!, reinasti, reinasti, reinasti sandur og aldurnar — krystalbláar — skolaðu yvir sandin. Vit steðgaðu, gníggjaðu eyguni, tað var sum var tað ein mynd. Vit tóku dik á

Anna Mortensen gongur í 3.g í Hoydølum og ætlar sær út at ferðast, tá próvtøkan er liðug og hon er vörðin studentur.

Á myndini er eisini Jan Ovi Heinesen, dagligur leiðari á LFU-Ferðum, við Fjakkaranum í hondini.

okkum og kastaðu okkum út í hetta paradisið ... Sölin fór í kav, sjónarringurin gjørdist gloðandi reyður, myrkrið legði seg sum eitt teppi yvir okkum. Bálini vórðu kynd, vit savnaðust kring tey, sangur, vin, látur, prátt og kærleiki ... Vit vóru tað ferðandi ættarliðið, menniskjan her livdi av okkara ferðahuga, ja, tey skuldu njóta alt av okkum, eins og vit skuldu liva í teirra náttúrurikdomi og blidni.

Eg havi ikki kent meg so ríka áður, tað var, sum átti eg allan heimin, og heimurin átti meg. Úr Suðurafrika, Puerto Rico, Suðuramerika, Svøríki, Føroyum, savnaðust vit kring eitt bál á eini lítli oyggj í Miðjarðarhavinum. Tað kendist so ótrúligt, men tó so einfalt. Vit vóru so sera ymisk, men tó so lík, í felags var, at vit øll áttu henda mánaðin at ferðast í sum frælsir fuglar, og vit lótu ikki eina løtu fara ónýtta. Tá svøvnurin dró okkum, lógu vit í sovoposinum og hugdu upp í himmal-

21 lond eru Inter Rail lond

LFU-Ferðir í Trøndargøtu 26 í Havn selja Inter-Rail kort. Tað kostar 1.600 kr. og kann brúkast óavmarkað í ein mánað í Vestureuropa, Ungarn, Rumenia, Jugoslavia, Turkalandi og Marokko, í tilsamans 21 londum.

Einasta treyt er, at ein ikki er fylt/ur 26, tann dagin ferðin byrjar.

Til ber eisini at keypa eitt kort, sum kann brúkast bæði í tokum og á ferjum, til dømis millum Italia og Grikkaland. Hetta kortið kostar 1.950 kr.

LFU-Ferðir selja eisini ein sokallaðan LFU Inter-Rail pakka 2.290.

Í honum eru millum annað vailarakort, handbøkur, ferðætlanir og ikki minst ferðatrygging.

Í boklinginum Fjakkaranum eru allar upplýsingar um Inter Rail. LFU-Ferðir hava tlf. 15037 og har er opið kl. 10.00—12.00 og 13.00—18.00 nú í summar.

rúmið. Áh, tað var bara so ótrúliga vakurt ...

Ferðin dró okkum alsamt inn í nýggjan sjónarring, nýggj samfelag, nýggj menniskju, rík eins og fátøk umhvøvi, ja, vit upplivdu alt. Skitær høvudsbanagarðar gjørdust annað enn bert at vera fráfarin garstøð, ja, stundum kendust teir heilt heimligir, eitt nú tá fótarnir noktaðu at ferðast longur og svongdin gjørdi vart við seg. Her kundu eg sita og hugsa um menniskju, ið ikki upplivdu hetta frælsið, sum ikki upplivdu henda ferðadrey. Øll hava vit hugsanir og dreyamar um at kunna sláa veingirnir út og flugva avstað út í tað ókenda, so hvi ikki uppliva henda vakurleika, ið bert kostar ein fátæksligan pening Interail-kortið, ið gevur atgongd til tað mest ótrúliga, ið krevur av tær og brúkar teg, og sum ríkar teg upp!!!!

Anna Mortensen

Kend nøvn á jóansøku-konsert

Herman Hermits — Smokie — Cliff Richard.

Hesi trý nøvnini eru nevnd í sambandi við stóru konsertina í Ítróttarhøllini í Vági á Jóansøku.

Men enn er ikki greitt, hvør kemur uttanefstir at luttaka á konsertini. Arbeiðt verður við málinum, upplýsir Vágs Bóltfelag, sum stilar fyri.

Hinvegin er greitt, hvørji føroysku nøvnini

vera. Og tey eru heldur ikki úr tí vánaliga partinum: Frændur, Rasmus og Twilight, Bergur Nielsen (ársins songredd 1988), Georg eystan Á og Liv í Baianstovu.

Tey bæði, Georg og Liv, kalla seg Intro. Á Jóansøku kemur út LP-pláta við teimum og ikki bara her í Føroyum, men eisini í Íslandi og Danmark.

Barnaár

Í mínum barnadrum vit áttu spakan hest — við honum torv at koyra, tað dámdi mær jú best, í vogninum at standa og hava nógva ferð er stuttligt, eingin vandi, tí at pápin jú har er.

Á sýnina at koma við torvi stuttligt var — tá vit komu mitt á vegin, tá koppar vognur har, tá eg og míni systkin hjálptu mammuni við tí at laða torvið skjótt inn, so vit kundu fáa fri.

Ein stakan dag eg minnst, tá okkurt gálið var — vit komu mitt á vegin, tá koppar vognur har, og torvið fór á vegin — hestur legði ei í tað, vit fyltu vognin aftur, Grani stóð í sama stað.

Men nú má sagan enda, eg syrgja má um tað tá Grani fekk sín bana mariumessudag. Um eg nú eri vaksin, eg hugmynd havi tí — tey barnaár við Grana standa frískum minni í.

J